

Et og halvfemfindstyvende Møde.

Onsdagen den 23de April Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er omdelt „Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsåret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873“ saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af dette Thing ved 2den Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Forelæggelse ved Marineministren af Forslag til Lov om Behandlingen af Sager angaaende nogle Forseelser mod Lodslovgivningen.

Marineministeren: Fra tidligere Forhandlinger i denne Sal vil det være det høie Thing bekendt, at det har stillet sig saaledes for mig, at der i de gjældende Lovbestemmelser for Lodsvesenet er enkelte Bestemmelser, som det vilde være hensigtsmæssigt at faae ændrede. Det vil ogsaa være det høie Thing bekendt, at Regjeringen har taget denne Sag under alvorlig Overveelse og for nogen Tid tilbage har nedsat en Kommission med den Opgave at gjøre Forslag til en Revision af de for Lodsvesenet giene Love og administrative Bestemmelser. Det har imidlertid viist sig, at der vil hengaa nogen Tid, inden den paagjældende Kommission vil være i Stand til at slutte sine Arbejder, og jeg har derfor troet at burde tage under Overveelse, om der ikke var enkelte Dele af Lodslovgivningen, der kunde betragtes som en særlig Helhed for sig og allerede nu indbringes for Rigsdagen. Det lille Lovforslag, som jeg ifølge allerhøjeste Bemyndigelse har den Dage idag at forelægge for det høie Thing, er en Frugt af denne Overveelse. Det tilfigter at udfylde en Løkke i den gjældende Lodslovgivning, idet det gaar ud paa at tilveiebringe visse Ændringer i de giene Bestemmelser om den Maade, hvorpaa Dvertreder af denne Lovgivning nu forfølges. Det har stillet sig saaledes for mig, at det er baade naturligt og berettiget at tage for sig den processuelle Del af Lodslovgivningen og behandle den i et særligt Lovforslag. Da selve Lovforslaget i Dvrigt er meget simpelt og klart, antager jeg, at det vil være fortaaeligt for det høie Thing, at jeg ikke har betænkt mig paa at indbringe det, skjøndt Sessjonen er saa langt fremrykket. Ogsaa Motiverne tør jeg kalde ganske simple og klare, og jeg tør derfor vistnok udtale en Forventning om, at det høie Thing vil hjælpe med til, at Lovforslaget kan komme til at gaa saa let og hurtigt gennem Rigsdagen, som Thinget i Dvrigt

maatte finde foreneligt med en alvorlig og grundig Overveelse af Sagen.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Man gif da til den næste Sag paa Dagsordenen:

Indbringelse ved Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Bajer) af: Forslag til Lov om Forpligtelsen til at vedligeholde visse Bolværker i Horsens.

Bajer: Det er ingenlunde med noget let Hjerte, at jeg gaar til Indbringelsen af dette Lovforslag, som vistnok baade i Henseende til Omfang og Betydning maa kaldes et af de mindste, der er fremkommet i denne Samling, som i Dvrigt er saa rig paa store Lovforslag over vigtige Emner. Jeg havde haabet at kunne blive fritagen for at komme med dette Lovforslag, og dertil sigtede den Forespørgsel, som jeg den 8de Marts tillob mig at stille til den høitærede Indevrigsminister; jeg havde haabet, at Ministeren var kommen mig imøde og havde forelagt et Lovforslag, som behandlede Spørgsmaalet mere i dets Helhed, Noget, som jeg ikke har turdet inblade mig paa. Ikke desto mindre har jeg, tilrods for den fremrykkede Samling, følt Nødvendigheden af at komme frem med mit Lovforslag, og en af Grundene dertil er den, at det staar i en vis Forbindelse, om end ikke i nogen umiddelbar Forbindelse, med et Punkt i den Finantslov, som ventelig snart vil komme til 3die Behandling her i Thinget, nemlig med Retningen af den Hestebanelinie, som er lovet Horsens, og som skulde gaa fra Banegaarden til Havnen. Jeg maa gjøre en Undskyldning for, at det er en saa rent stedlig Interesse, der kommer frem her, men det er ogsaa mit Haab, at Lovforslaget under dets Behandling her i Rigsdagen maa kunne udvides til at berøre mere almindelige Interesser. Det er jo en Servitut, hvormod der her er Tale, om dette end ikke indrømmes fra alle Sider, og det vilde virkelig være et stort Fremskridt, om der kunde tilveiebringes almindelige Bestemmelser for Afgang til Afsløsing af lignende Servituter. Jeg skal i Dvrigt ikke gaa nærmere ind paa de Grunde, der have bevæget mig til at indbringe Forslaget, idet jeg er i det heldige Tilfælde at kunne henvise til den Forespørgsel, der fandt Sted den 8de Marts, og det skulde glæde mig meget, om ærede Medlemmer vilde skænke Forhandlingerne den Gang deres Opmærksomhed. De findes trykte i Folkethingstidenden Sp. 2804—12.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.